



Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. XVII. Quæst. 14. Quareres una ordinariè tantum secundum
latitudinem geminatur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71258)

dit sinister, alias oculus dexter. &c. Hinc ex parte sit, ut astrum aliquod per solum vitrum conuexum spectatum extra concursum radiorum refractorum, tam lacerum & perforatum appareat. ex parte dixi, quia id etiam à bullis vitri accidere quandoque solet & potest.

CAPUT XVII.

Quare homines ebrij, aut sobrij quidem, sed oculis plus nimio humectatis vnam rem geminam vident, & hoc quidem secundum latitudinem tantum, non autem secundum altitudinem?

Prior problematis pars clare proposita est; posterior ruditioribus non nihil obscuritatis forsitan præse terat. Lucem addo in exemplo. Videt aliquis procul ambulantem hominem, & cum sit unus, apparet geminus, & hoc quidem modo, ut utraq; imago partes corporis homologas colloctas habeat, intra eadem plana pavimento parallela, adeoque altitudinis & qualis existant eiusdem membra simulachra; nec caput capite, neque thorax thorace, neque manus manu eleuator aut depressor existat: cum ergo unius hominis positio duplex non sursum aut deorsum, non pone aut retro, sed tantum in latus dextrosrum aut sinistrorum contingat, huius rei ratio exposcitur.

Aut res apparet gemina utrique oculo aperto, aut unitantum. Si utraq; ita quidem ut uni oculo res simplex, duobus tamen duplex conspicitur: tunc tota ratio in distortum oculorum sicut reicienda videtur, quod hac questione non ventilamus, cur autem clauso uno oculo, res una nihilominus alteri aperto duplicetur, hoc loco inuestigamus. Caussa igitur universalis est haec, quia rei unius imago in tunica Retina geminatur, & hoc ideo, quia pyramidum a re visibili in oculum prolapsarum communis concursus Retinam vel omnino non assequitur, vel multum transcendent, & sic imaginum diuisio, obiectaque in fundo Retinæ multiplicata positio contingit. In ebrijs quidem haec rationes in particulari as-

Hh 2 signari

signari posse videntur, quod vinum multum spiritus tam animales quam vitales augeat; illi tunicas & humores oculi distendunt, quo sit ut Crystallinus globosior redditus communem basin ante Retinam finiat & imaginem in multis dispersiat; hi copia vint aucti per laterales radios in Retinam allatos obiectum sentiunt, eo quod ibidem in communem quandam annularem basin concurrant. Sobrijs varia oculorum humectatio radios etiam in diversas imagines solet distinguere; sed & naturalis Crystallini globositas, & spirituum visoriorum temperies ad hanc rem multum facit. Hoc certum in hisce casibus eas rerum imagines, quæ medullum humoris Crystallini peragunt, in formale visus organum, quod Retina est, exiguum quid posse, sed solas laterales in Retina picturas sentiri, quæ quidem circum circa in eadem efformarentur, si supercilium planè apertum esset; nunc autem quia id plerūque aliquam pupillæ portionem obtagit, speciei amplitudini ex ea parte in Retina tantundem decedit; & hinc secundum latitudinem, nō autem altitudinem geminatur, veletiam triplicatur aut quadruplicatur; quia totius pupillæ capacitas secundum utrumque oculi angulum semper patet. Signum huius evidens est hoc; quod, si oculum una cum capite flectas, ut alterius angulorum sursum specter, rem sursum & deorsum multiplicè aspicias. Et sic alteri etiam questionis membro satis factū esto.

CAPUT XVII.

Quare Myopes adhibito specillo conuexo, omnia paulò remotiora per nebulam, vicinissima clarè vident?

Qvia basis communis obiectorum remotorum per duas lentes breuiatas, Retinam non assequitur; vicinorum producitur, tandemq; plenè apprehendit.

CAPUT XIX.

Quare aliqui causis adhibitis specillis omnia per nebulam, & cum dolore oculorum vident?

Quia